

Rigdomme ere derfra gaaede til Moderlandet og spredte rundt omkring til andre Nationer.

Penang er en Ø omtrent halvt saa stor som Singapore (ca. 5 Kvadratmil) og ligger ca. 350 Sømil derfra paa Vestsiden af Malakkahalvøen, hvorfra den er adskilt ved et Stræde. Det er nu en Ø paa ca. 150,000 Indbyggere, men i 1786, da Rajahen af Kedah afstod den til en Kaptajn Light som Repræsentant for The East India Company mod en aarlig Afgift af 10,000 Dollars, besad den kun en ringe Befolkning. Den var i mange Aar et Sæde for The East India Company's Handel paa Malakkahalvøen og omliggende Øer og var, før den i 1826 blev lagt ind under Singapores Administration, en betydeligere Handelsby end denne. Men Singapore har paa Grund af sin Beliggenhed umiddelbart ved Dampskibsrouter i Mellemtiden taget Luven fra Penang. Alligevel er Penang stadig en betydelig Handelsplads og et Fordelingscentrum for Varer fra og til Vestsiden af Malakkahalvøen samt Dele af Sumatra, og hvad der i Almindelighed er sagt om Hongkong og Singapore, gælder ogsaa om denne Ø.

Jeg skal her fremdrage et Forhold fra min egen Erfaring. — I 1907 besluttede Det østasiatiske Kompagni at anlægge en Kokusplantage paa Østsiden af Malakkakysten. En dertil egnet Kyststrækning blev valgt, paa hvilken der var en lille Flod, hvorved der boede enkelte Malajfamilier, som levede af, hvad de selv fiskede og plantede. Det østasiatiske Kompagni førte til at begynde med ca. 100 kinesiske Arbejdere dertil fra Singapore, og Rydningen af Storskoven og Junglen paabegyndtes. Efterhaanden sendtes flere og flere Arbejdere dertil med det Resultat, at der nu, ca. 5 Aar efter, er ryddet og til Dels opdyrket omtrent 5,000 Tdr. Land. Hvor der før var bosat ca. 50 Mennesker, er der nu en Koloni paa ca. 5,000, bestaaende af Plantagens Arbejdere, disses Familier og saadanne, som igen leve af dem. Desuden er Fiskerbefolkningen tiltagen og fisker og forsyner nu ikke alene Plantagens Arbejdere og den øvrige Koloni med Fisk, men tørrer og eksporterer Fisk til Singapore med Kompagniets Kystdampskibe. Om nogle Aar, naar Plantagen bliver ydedygtig, vil der her opstaa en Industri af dens Produkter. Andre have begyndt at følge Det østasiatiske Kompagnis Eksempel og have anlagt Plantager Nord og Syd for Kompagniets Kolonien. Indbyggere ere saaledes i Tiltagende, og om nogle Aar vil der her ligge en Handelsplads, Skibe ville bringe dette Samfunds Fornødenheder udefra og afhente dets Produkter samt de af disse tilvirkede Varer, saasom Kopra, Reb, Træmasse, Olie, Kokosnødder, Gummi, Kaffe, Frugter o. s. v. o. s. v. Med andre Ord, Vekselvirkningen er begyndt, og en By er i Vorden. En Gang i Fremtiden vil det neppe være muligt at udrede Aarsag og Virkninger.

Betragtninger over Koncessionsandragendets enkelte Paragraffer.

Som andetsteds paapeget vil Planens Succes afhænge af Organisationen og Ledelsen. I Andragendet er der taget Sigte paa at organisere Forretninger, der til sammen danne de enkelte Led af et Hele, saaledes at der ud fra et Enhedssynspunkt arbejdes til Fordel for det heles Vel og saaledes ogsaa paa at hindre, at et enkelt Led i Maskineriet kommer til at virke hemmende eller skadende paa hele Maskineriets Gang. Der er ogsaa taget Sigte paa, at det, der kan drives ved en fælles Kraft, ikke drives særskilt, altsaa paa Økonomi. Flere af Andragendets enkelte Paragraffer kunne tage sig ud som givende Rettigheder, men paalægge i Virkeligheden Pligter — selvfølgelig i hele Værkets Interesse.

Ad § 1. De inddæmmede Arealer ville kun være en Tilvækst tagen fra Søen til de Koncessionshaveren allerede tilhørende Arealer eller til saadanne Arealer, som han maatte købe hos andre. Der overlades med andre Ord ikke Koncessionshaveren Værdier, hvorimod samfundsnyttige Værdier tilvejebringes af ham paa egen Bekostning. At Koncessionshaveren derefter, og naar han har bygget Kajer, Pakhuse etc. etc., har Lov til at opkræve Betaling for Brugen af disse, er lige saa selvfølgelig, som at Privatmænd som Regel ikke bygge Huse for at stille dem til fri Raadighed for andre eller udføre Arbejde uden at faa Betaling derfor. At enhver Ejendomsbesidder indenfor de af Loven afstukne Grænser har Ret til at benytte sin Ejendom, som han finder det rigtigt for det Formaal, hvorfor han har erhvervet den eller bygget, er ligeledes